

Berg: Jeg har, saavidt jeg har studeret dette Forslag, ikke Andet imod det end den Sætning i første Paragraf: „eller, som den ved særlige internationale Overenskomster for Færøernes Vedkommende maatte blive fastsat“. Naar det var udeladt af Loven, vilde jeg paaskjønne Loven og stemme for den. Jeg vil ikke paastaa, at der ikke kunde gives Undtagelser under særlige Forhold fra den almindelige Regel, som dog bliver gjældende i § 1, at der for fremmed, internationalt Fiskeri blev fastsat denne Straf, hvis de fiskede paa vort Fiskeriterritorium. Jeg mener kun, at, forsaavidt saadanne Undtagelser skulle finde Sted, burde de vedtages i Forbindelse med Rigsdagen. Jeg antager ikke, at den høitærede Minister just vil tiltræde et saadant Forslag nu. Hvis man kunde naae en Overenskomst her i Thinget med den høitærede Minister herom, vil jeg ikke være med til at forhale denne Sags Fremme. Hvis ikke det kan lykkes, vil jeg ønske, at Lovforslaget kom til at spadsere hen til Fiskeriuudvalget, for at der netop paa dette Punkt kunde naas en samstemmende Beslutning for vort eget hjemlige Lands Territorium og for den Landsdels Territorium, som her er Tale om. Jeg vilde meget rødig, at Folkethinget ved at vedtage den af mig oplastede Sætning skulde foregribe Thingets Bestemmelse med Hensyn til Loven vedkommende vort eget Epterritorium eller, rettere sagt, da dette jo ogsaa er vort eget, det øvrige Danmarks Epterritorium.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg forstod ikke ganske den sidste Ytring af den ærede Tale, thi det er jo indlysende, at, hvad der kommer til at staa i denne Lov, ikke vedkommer det øvrige Danmark. Det er en Lov, der kun vedkommer Fremmedes Fiskeri under Færøerne, og hvad der kommer til at staa eller ikke staa i den, kan ikke have nogen Indflydelse paa, hvad der gjælder i det øvrige Kongerige Danmark. Loven lyder jo udtrykkelig kun paa og handler kun om Fremmedes Fiskeri under Færøerne og angaar jo ikke Fiskeriet paa andre Steder end under Færøerne. Derfor mener jeg, at, hvad der end maatte staa i denne Lov, kan det ikke vedrøre Spørgsmaalet om, hvorledes der i den Henseende skal forholde sig i den øvrige Del af Landet. Jeg forstod som sagt ikke ganske den ærede Folkethingmand. Det er kun derfor, jeg gjør disse Bemærkninger. Jeg vil iøvrigt tilføje, at jeg ikke kan se, at der er nogen Grund til at udlette disse Ord „eller, som den ved særlige internationale Overenskomster for Færøernes Vedkommende maatte blive fastsat.“ Thi det Spørgsmaal, om Regjeringen kan uden Rigsdagens Samtykke indgaa internationale Overenskomster af dette Indhold, bliver jo ganske staaende,

for det stod uden Hensyn til denne Lov. Skulde det Princip blive accepteret i Fiskeriloven eller som almindelig Regel i den danske Lovgivning, at Regjeringen ikke maatte indgaa internationale Overenskomster om Fiskeriets Udøvelse, uden at disse bleve sanktionerede af Rigsdagen, skulde det selvfølgelig ogsaa komme til Anvendelse her. Det er Ting, som ligge udenfor denne Lov, om Regjeringen behøver eller ikke behøver Rigsdagens Samtykke til at træffe internationale Overenskomster af den Art. Er Regjeringen f. Ex. efter den bestaaende Lovgivning forpligtet til at søge Rigsdagens Sanction paa den Slags internationale Overenskomster, er det ikke ophævet ved denne Bestemmelse i nærværende Lov. Det vil fremdeles gjælde. Forresten vil jeg gjøre opmærksom paa, at, naar der tales om internationale Overenskomster her, er det jo ingenlunde sagt, at de nødvendigvis skulde gaa ud paa at indrømme Fremmede en Adgang til at fiske paa Færøerne, som de ikke have efter den almindelige Folkerets Grundsætninger, men det kunde jo ogsaa tænkes, at de gif i modsat Retning, at Fremmede skulde afholde sig fra at fiske ved Færøerne i en Nærhed, som den almindelige Folkeret ikke forbød. Saadant har engang tidligere været Tilfældet med Hensyn til Island. Der var en Periode, hvor der var Traktat med fremmede Stater om at holde sig i 4 Mils Afstand fra Land der. Det er meget længere end den almindelige Folkeret kunde medføre, at de skulde holde sig borte. Jeg nævner blot dette, fordi jeg vil gjøre opmærksom paa, at man ikke uben videre maatte betragte disse Udtryk som ensbetydende med, at der skulde aabnes Adgang til at komme Færøerne nærmere, end den almindelige Folkeret kender. De kunne ligesaa godt tænkes brugte i modsat Retning.

Berg: Ja, det er jo muligt, at jeg udtalte mig noget for kort med Hensyn til Sammenstillingen af denne Sætning med Sætningen i den almindelige Fiskerilov, idet jeg ikke burde gaa ud fra, at den høitærede Justitsminister var saaa meget bekendt med de tidligere Forhandlinger om denne Sag, som om det havde været Indenrigsministeren, vi forhandlede med. Min Mening er, at, naar det staaar saaledes i denne Lov, bliver det vanskeligt for os at komme bort fra den lignende Sætning i den almindelige Fiskerilov. Jeg er aldeles enig med den høitærede Minister i, at hvad man maatte positivent vedtage for Færøerne, ikke kan overføres som Ret med Hensyn til den Lov, der ikke gjælder for Færøerne, men som udtrykkelig angaar en anden Del af Landet. Hvad nu iøvrigt angaar den meget ærede Ministers Forklaring, vil jeg sige, at den interesserede mig, og jeg er ham Tak skyldig for, at han Intet vil